

Revoluční národní výbor pověřoval občany za většinou činností v revolučních dnech a vyvolal občany, aby se zase klidně vrátili ke své práci, pro blaho své, obce, národa a vlasti znovu, rozbočně.

Výsledkem revoluční činnosti našich občanů by bylo neuplné, kdybychom nevedli ještě další úpeky a úchytí nutno zaručovat činnost elektrizační sítě, jak nám ji vyhlásil vedoucí Ing. Jan Deuk:

Zpráva o činnosti elektrizační sítě v Suchbátě
v revoluční době od 5. - 9. května 1945.

V sobotu 5. května 1945 za boje o vojenské skladiště v sládečnické firmě Rejser v Sedčicích, bylo požhozeno hlavní vysokou vedení 22.000V a přerušena tak dodávka elektrické energie do celé severozápadní části periferie Velké Prahy.

Představení DNV v Suchbátě J. Huml spolu s místním velitelem poslal Jana Deuka, technického předáka Elektr. podniku, aby se pomocí p. Kheha, majitele elektr. závodu v přílehlém Sedčicích, maršal, se závodu odstranil a po dobu boje zajistil každým možným způsobem dodávku elektrického proudu, který měl velkou důležitost pro účely vedení boje, pro možnost poslechů rozhlasu, na území Suchbátě, Koztch, Sedčice, Přebaby, Líbky a na pravém břehu Vltavy, Bohuše, Troja, Pecháň atd. Za tu účelem poskytl jim motorku, porceji auto a vybrojili se všemi gravitací.

Dohodli jsme se, p. Deuk, že vyřadíme z provozu požhozenou část vedení 22.000V a zajistíme celou oblast na primární vedení Kolářovic - Čimice tím, že rozpojíme úpekový vypínač v Sedčicích v. b. a zapne úpekový vypínač v. b. i v Čimicích. Z důvodu bezpečnostních bylo však bezpodmínečně nutno avšak přitáhnout Elektrických podniků a správu elektrických sítí a vyřadit si souhlas. Věc bylo docíleno telefonické sjezdy a souhlasu Ing. Seemana a Ing. Píchače.

Oknem potom vypnuli úsekový vypínač č. 6 v Sedlici a nechali se přečísti oba
přes Vltavu na druhou stranu do Hoje.

Bylo kolem 9. hod., když jsme se dostali k poslední stá-
zi na říkálce, vypínači J. Deuk. Po vyneštění a legitimování propustila nás
stráž s upozorněním, že od Klceva postupují Němci na pomoc vojím v Praze.
Vyzbrojení každý dle svého míroumi granáty, vyšli jsme po skrzinatém břehu
na horní plávninu říkálky a postupovali předvídajíc se směru veškov-
ního ředce, abychom mohli zjistit coev. poškození ředce.

Byl vydatý des. Plk a polní cesty rozbitým a jakmile
jme se ocitli na volném prostoru, mohli jsme postupovat jev pomalu,
nebo bylo střílení pro nás kulometry se severní strany od Klceva a také
jedinečná střelba od jihu z bohuického lesa. Chytili jsme se často kryti
a vyčkávati a přikročiti postupovati, až jsme pokročili dosti k polní cestě
u severozápadního rohu bohuického ústavu, kde byla silnější hlídka,
která nám dala k vyzbrojení munice jako doprava. Většinu postupovali jsme
podél severní zdi ústavu k ústřednímu vypínači č. 6 v Čimicích, který
jme zapnuli asi v 1/2 hodiny večer. Tu jsme obnovili dodávku proudu
pro celou severozápadní oblast periferie Velké Prahy.

Hlídka se stáhla a my šli dále až na silnici Čimice
Bohuice obec, kde po překročení tu banžád byla cesta rychlejší a bezpeč-
nější. Z Bohuice náš orgán RMV dopravili dodávkovým autem až k Vltav-
ě a odjeli. Z důvodu nebezpečí blízkosti Němců byly všechny přepravní
lodi převáženy na stranu Blatce, takže nám trvalo značnou dobu, než
jme voláním přes řeku vyměřili účel své cesty a dovolali se převazu.

Kolem 12. hodiny v noci jsme hlásili zapnutí proudu
Revolučním nár. výboru v Mochdole, a odtud telefonicky Ing. Seemanovi
do elektrárny a dohodli se s ním, že čase páno vypneme úsekový vypínač
č. 2 na Babě v Dejvicích a budeme moci připojiti pak ještě dojeví

Šedlá, Vyhléd, Myslavaj a okolí. - Časné ráno při vyjíždění na Babi, bylo poměrně zjizněné slunko ze západního kraje, takže po vyjmutí vyjíždění, vrátitli jsme se raději spodem cestou kolem sladoomy v Dejvicích.

Vraceli 6. května přicestil nám R. M. J. ještě františek Heremana, dělnického Elektrotechnického podniku, který po celou dobu s námi působil. A večer 6. května začal boj v oblasti Čimic, Šle-tyřky a nového Trojického mostu. Jde bylo hlavně o kumul vedení 22.000 V Holbovic Šle-tyřkov s odbočkou do Čimic, ke kterým jsme my byli připojeni, přikročeno ne mnoho místech. (Převážně sloupky, porokození stávkami, přetáhání vedení, porbité izolátory atd.). Tuto skutečnost sdělil telefonicky J. Čoukovi Ing. Vesman a Josef Veselý z elektřiny a to večer kolem 10. hodiny, přičemž se dohodli, že nám bude časné ráno přes Stronovku dodáno do Praubory točárny potřebný materiál a měděné lano 50 mm, abychom mohli provést opravu hlavního vedení u sladoomy v Dejvicích. Předtím jsme se sami pokoušeli dovést materiál z Praubory točárny podél břehu Vltavy do elektřiny. Upravaci kulometuš palbu nám to však vždy zabránila, takže jsme se museli vrátit.

Časné ráno v pondělí 7. května, šli jsme pěšky do Bubenče opravili vedení u sladoomy a vyřídali jsme si ze služebny umístění v hostinci „U Zajíčků“ v Suchbale k organizaci dobrovolnické jako doprovod. Jde se nám přihlásil jako odborník občan Kolava, dělnického elektrotechnického oddělení firmy Šalbau. V Praubore točárny dosud sličený materiál nebyl a telefonické spojení bylo přerušeno.

Zatím co ostatní zůstali v úvedené točárně, J. Čouk se dostal přes barikády na hlavní silnici do autobusových garáží v Dejvicích odkud chtěl telefonicky zjistit zda obě vedení 22.000 V v č. 98 a 99 jsou ve 100.000 V transformací stanicí Praha-sever vyprázdněny a což se sličeným materiálem Ing. Kovák, sdělil, po zjištění v provozu

elektrických jisti, ze vedení jsou vypnuta a nechal je ještě uzemnit. Spolupracovník J. Koucký však z horlivosti odšel ihned na místo poruchy, kde občan Vlácha se náhodou dostal kolem hranice mezi plotem a vlnitým se stávkem, byl zasažen elektrickým proudem a při pádu na zem, šroub spojů se zlomil. Ztratil vědomí a byl značně popálen na uši, ruce a temeni hlavy. Keč J. Koucký vrátil, byla postiženému poskytnuta první pomoc f. Hermonem přerušit spojů, uvolnit jisti a pomocí kapesního nože nářadím otevřít zlatých zubů. Zanedlouho umělé dýchání, takže zraněný nabyl znovu vědomí a byl pak odvezen do lazareta v Suchbátově. Pět dní byl propuštěn do domácího ošetření.

Krátko po této nehodě dostal se Věselý, čestný služník Elektr. podniků s. občanů Kutilou a Trizera z Elektrárny přes Stousovku na místo poruchy a přinesli potřebný materiál, takže oprava mohla být brzy provedena, ačkoli pracující byli ošklivě hlubokými letci.

Po zkontrolování transformací stanic vydali se J. Věselý a Trizera na pravou stranu Vltavy, aby postupně mohli přejít na mysl opravou vedení i další oblasti, pokud to dovolovala situace týkající se této strany.

Podáno je jim dále opět do provozu důležitou transformací stanicí rodinný pro Bohušický útvar a nemovnosti, jakož i útvar samostatný včetně Bohušické obce.

V pondělí večer J. Kočta při přestávce a jízdě rodinný problé holšovické elektrárny byly znovu přestávky rodící v obou hlavních vedení 22.000V směřujících na sever ze stanic 10.000V v Holšovicích a to po jedné části linky 98 a 99. Ing. Škeman dal po zjištění na místě vyslat oba poskokové rodící, takže mohly opět obě zbylé části faze být ponechány pod proudem a tím zůstaly pracovní přijímací ve většině v provozu na celé oblasti severozápadní periferie Velké Prahy.

Tato proučka byla odstraněna (na dobrovolnou ruskou skupinu), kde pracovali občané
Denk, Khek, Herrman ze Suchdola, občan Šroblech z Postok, dále spolupracovníci
Lutla, Rih, Higer a Gabát ze 11000V stanice v Holesovicích.

Práci byly skončeny v úterý 8. května kolem 9 hodiny.

Dále úmysl zorganizovati ze suchdolské elektrizační síť
v těchto čtyřech kritických dnech zorganizovala protizabíjecí hlídčovou službu
kolem chráněná hlavně primární vedení na katastru obcí Sedlec, Dyzolaj, Suchdo-
la a Roztok.

Inspekce vypnutí a zapnutí v sekci vypnutí
v době od 5. do 7. května 1945, kdy nebylo nějakého spojení s Prahou,
mohla síť provádět, majíce speciální klíč J. Denka, který jí přes příslušný
porokaz německého vedení prostě neodovzdal, nechávaje si jí pro případ nej-
vyšší potřeby.

V úterý 7. května ráno za oslavy k ukončení války
při vytrhávání početných paketů, byla jediná fáze primárního vedení 22.000V
na Babe přetržena. Vrtič spadl na zem, začala hořet tráva a tavila se
měď vodičů. Přítomný ruský voják chtěl toto uhasit a tu došlo k poli-
tování hodnému neštěstí, neboť byl při dotyku zabit proudem o vysokém
napětí 22.000V.

Pracovní proučka byla provedena ihned druhý den ráno
J. Denkem, ale již k tomu určitému zranění stánci vrtičeho oddělení El. postovní
skupiny a inženýra Štrickera